

K návrhu vymáhajícího věřitele povolil krajský soud obchodní v Praze, jenž byl vyrovnacím soudem, exekuci podle § 63 vyr. řádu. Rekursní soud zrušil napadené usnesení s tím, že se zrušují veškeré na základě tohoto usnesení provedené exekuční úkony. **Důvody:** K povolení navrhované exekuce ve smyslu § 63 vyr. ř. není příslušný krajský soud obchodní v Praze, nýbrž soud exekuční, t. j. soud, který exekuci vykonává (§ 4 čís. 6 ex. ř., čl. VII. čís. 1 zák. 130/1930 sb. z. a n.).

Nejvyšší soud změnil usnesení obou nižších soudů tak, že vyslovil nepřislušnost krajského soudu obchodního v Praze a přikázal věc exekučnímu soudu v Praze.

Důvody:

Napadené usnesení sice správně odůvodnilo nepřislušnost krajského soudu obchodního v Praze poukazem k ustanovení § 4 čís. 6 ex. ř. (§ 18 čís. 4 ex. ř.), ježto v exekučním řízení jde podle § 51 ex. ř. o soudy výlučné. Dovolací rekurent se mylí, máje za to, že jest krajský soud obchodní v Praze příslušný, z důvodu § 4 čís. 4 ex. ř., ano se toto ustanovení týká exekučního titulu § 1 čís. 7 ex. ř., to jest usnesení v řízení konkursním a úředních výpisů z likvidačního zápisu za řízení konkursního, kdežto v souzeném případě jest exekučním titulem výpis ze seznamu přihlášek ve vyrovnacím řízení, jenž byl zaveden teprve § 63 vyr. ř. čís. 64/31 sb. z. a n., avšak do § 4 čís. 4 ex. ř. pojat nebyl a nelze ho ani obdobně použít, ježto z § 4 čís. 6 ex. ř. jasně plyne, který soud jest příslušný pro povolení exekuce na základě výpisu ze seznamu přihlášek ve vyrovnacím řízení. Bezpodstatným proto jest, odvolal-li se rekursní soud i na článek VII. čís. 1 zákona čís. 130/1930 sb. z. a n., platící jen pro Slovensko. Důvodnou jest však výtku, že rekursní soud nepostoupil věc podle § 44 j. n. příslušnému okresnímu soudu exekučnímu v Praze, ano z exekučního návrhu jest zřejmo, že jde o exekuci na movité věci v obvodě tohoto soudu. Jinak stačí poukázati na rozhodnutí čís. 258 sb. n. s. a obdobná rozhodnutí čís. 10.103 a 10.160 sb. n. s. Nelze však přisvědčiti názoru dovolacích rekurentů, že vykonané již exekuční úkony zůstávají v platnosti. Neboť podle § 44 odstavec třetí j. n. může soud, jenž vyřkl svou nepřislušnost, učiniti všechna opatření, jichž třeba k zajištění stran, aneb účelu řízení jen tehdy, nevydal-li usnesení odkazovací. Podle konečného rozhodnutí mělo však odkazovací usnesení býti vydáno a není proto předpokladu § 44 odstavec třetí j. n. Poukazuje-li dovolací rekurent k dotvrzení opačného názoru na rozhodnutí čís. 1522 úřední sbírky bývalého vídeňského nejvyššího soudního dvoru, přehlíží, že tam šlo o pravoplatné povolení exekuce nepřislušným soudem a na základě toho provedený zájem a teprve pak byla věc podle § 44 j. n. postoupena příslušnému soudu.

Čís. 13915.

Není-li z přihlášky simultanní pohledávky nade vší pochybnost zřejmé, že věřitel žádá úplné zaplacení z dílčí podstaty, o kterou jde, jest mu pohledávku přikázati jen poměrně.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1934, R I 1231/34.)

Pohledávka vymáhajícího věřitele vázla na nemovitostech zapsaných ve vložkách čís. 113 a 279. V exekuční dražbě byly prodány jen nemovitosti zapsané ve vl. čís. 279. K rozvrhu nejvyššího podání přihlásil vymáhající věřitel celou svou pohledávku, aniž výslovně uvedl, že žádá z rozvrhované podstaty zaplacení celé své pohledávky. Soud první stolice přikázal na pohledávku vymáhajícího věřitele poměrný díl, připadající na vl. čís. 279. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Stěžovatel vytýká, že mu na místo celé jeho pohledávky s přísl. byl přikázán jen poměrný její díl podle ustanovení § 222 ex. ř. o simultanních hypotekách, ačkoliv přihláškou žádal zaplacení celé své pohledávky z výtěžku nejvyššího podání. Leč neprávem. Podle § 222 ex. ř. jest v případě jeho čtvrtého odstavce, nebyly-li prodány všechny spoluzavazené nemovitosti, pohledávku, pro niž je zřízena simultanní hypotéka, zapraviti hotovým zaplacením z rozvrhové podstaty za určitou v dražbě prodanou nemovitost, a to buď celou nebo jen poměrnou její část, připadající na tuto nemovitost. Který z těchto dvou případů má nastati, řídí se podle toho, zda věřitel, pro jehož pohledávku je zřízena simultanní hypotéka, žádá přikázání celé pohledávky z rozvrhované podstaty, či poměrné její částky. Věřitel musí v tom směru učiniti návrh buď výslovný, anebo musí z jeho přihlášky nade vší pochybnost býti zřejmo, že žádá úplné zaplacení z určité podstaty. Ne učiní-li určité prohlášení, nastupuje pravidelný případ § 222, čtvrtý odstavec ex. ř., a vezmou se berní odhadní hodnoty za základ výpočtu částek příslušejících věřiteli z rozvrhových podstat. Určitého prohlášení věřitelova je zapotřebí proto, že do skončení rozvrhového roku musí zadní věřitelé učiniti návrh na zjištění a vložení náhradního nároku na spoluzavázaných a neprodaných nemovitostech ve smyslu § 222, čtvrtý odstavec, ex. ř. (§ 57 první odstavec ex. ř., čís. 3377, 7648, 8346, 10.540 sb. n. s.). Tento návrh by učiniti nemohli, kdyby z přihlášky simultanního věřitele nebylo jasně zřejmo, v jakém poměru žádá uspokojení. V souzeném případě byla pohledávka jen všeobecně přihlášena k rozvrhu nejvyššího podání a proto právem první soud přikázal na ni poměrný díl ve smyslu § 222, čtvrtý odstavec ex. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Správně poukazuje rekursní soud k tomu, že otázku, zda zástavní věřitel žádal jiné než poměrné uspokojení pohledávky, na několika nemovitostech simultanně váznoucí, z rozvrhové podstaty jedné z těchto nemovitostí, lze řešiti jen podle obsahu přihlášky k rozvrhovému roku. V této přihlášce účtuje dovolací rekurent pohledávku a navrhuje, by mu tato účtovaná částka byla přikázána z nejvyššího podání, nezmiňuje se však o tom, zda celá či poměrná její část. V takovém všeobecném návrhu nelze spatřovati zřejmý úmysl věřitelův, že žádá uspokojení pohledávky jiným než pravidelným způsobem podle § 222 ex. ř., zejména, že žádá přikázání celé pohledávky z nejvyššího podání. Jelikož z přihlášky není nade vší pochybnost zřejmo, že dovolací rekurent žádá úplné zaplacení z dílčí podstaty, o kterouž jde, nepochybily nižší soudy, přikázavše mu pohledávku jen poměrně.